

Omvendelse til syndernes forladelse

Aftenbøn i Martinskirken under NELA 2022 i København. Pastor Leif G. Jensen

Lukas 24,46-53: *Og han åbnede deres sind, så de forstod Skrifterne. Og han sagde til dem: "Således står der skrevet: Kristus skal lide og opstå fra de døde på den tredje dag, og i hans navn skal der prædikes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslag. I skal begynde i Jerusalem, og I skal være vidner om alt dette.*

Lad os i aften særligt overveje, hvad der skulle og stadig skal prædikes, og hvad han giver sin velsignelse til, at vi hører her i kirken og giver videre til andre: *"At der i hans navn prædikes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslagene."*

"Omvendelse"

Ordret kan man oversætte "omvendelse" med "sindets forandring". - Der skal prædikes, så vores sind forandres.

Vi er måske mest tilbøjelige at tænke i kvalitet, når vi hører ordet "omvendelse": Et bedre sind, et ærligt sind, et åbent sind. Men hvordan er det da med vores sind? Vi er jo kristne og gerne ville forstå os selv som omvendte mennesker. Men hvis vi ser tilbage gennem vores liv, har vi da det gode omvendte sind? Du blev ubesindig. Du havde ikke det sind over for andre, som du burde. Du forløb dig. Du blev skyldig igen. Er du så omvendt? Hvor blev det forandrede sind af? Der er jo stadig ikke kvalitet i dig. Du er ikke bedre end andre! Er du så ikke omvendt til Kristus?

Jesus svarer og korrigerer os kraftigt i evangeliet når han siger: *"At der i hans navn prædikes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslagene."*

"Omvendelse til syndernes forladelse"

Han siger ikke, at der skal prædikes "omvendelse til en bedre livsførelse", men "omvendelse til syndernes forladelse." Bibelen knytter IKKE omvendelsen sammen med kvalitet i os hverken før, under eller efter omvendelsen. "Det nye sind" eller "omvendelsen" kædes derimod sammen med "syndernes forladelse". Kristen omvendelse er derfor "omvendelse til syndernes forladelse"! Og ikke kun i denne tekst, men overalt i Bibelen!

Hør nogle eksempler fra Lukas' evangelium: Luk 1,77: *Lære dem frelsen at kende ved deres synders forladelse.* Luk 3,3: *Johannes prædikede omvendelses-dåb til syndernes forladelse.* Luk 5,32: *Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige men syndere til omvendelse.* Luk 15,7: *Sådan bliver der større glæde i himlen over en synder, som omvender sig, end over 99 retfærdige, som ikke har brug for omvendelse.* Luk 24,47: *og i hans navn skal der prædikes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslag.* Og hør, hvordan Lukas skriver i Apostlenes Gerninger: ApG 5,31: *Ham har Gud ophøjet til fyrste og frelser ved sin højre hånd for at give Israel omvendelse og syndernes forladelse.*

Hvis omvendelse indebærer en bedre kvalitet i os, ville Jesus have sagt: Omvendelse til forbedring og ikke omvendelse til syndernes forladelse.

"Omvendelse til forbedring"

Hvis omvendelsen var til forbedring og ikke til syndernes forladelse, ville der ikke være forskel på kristendom og Islam, jødisk farisæisme og alm. humanistisk morallære. Da ville det jo bare gælde om, at vi kunne sige: *"Jeg takker dig Gud, at jeg ikke længere er som de andre"* (Lukas 18,11-12). Tak, at du har gjort mig anderledes. Tak, at du har forandret mig og givet mig et bedre sind.

Men Jesus chokerer jo i den fortælling ved at modstille tolderen, som ikke ville løfte sit blik mod himlen, men slog sig for brystet og sagde: *"Gud, vær mig synder nådig"* (Luk 18,13). Jesus siger, at tolderen var retfærdiggjort, ikke farisæeren (Luk 18,13). For farisæeren var ikke "omvendt til

syndernes forladelse”, men var hen imod alle de gode kræfter i ham selv. Og det er, hvad farisæisme, islam og humanistisk morallære handler om. Men netop fordi synden ikke udryddes i genfødslen og omvendelsen, men tilgives og stadig findes, Derfor har vi altid brug for omvendelse til syndernes forladelse. Daglig omvendelse til tilgivelsen. Sindet skal vendes til Nåden i Kristus. Det skal der prædikes for os!

Så hør det igen: *Således står der skrevet: Kristus skal lide og opstå fra de døde på den tredje dag.* Ja, endnu mere: Kristus MÅTTE lide alt dette, for vore og verdens synder. Han MÅTTE. Og han gjorde det.

Vores sind – uden syndernes forladelse

Lad os samme forestille os, hvordan vi har det i sindet uden tilgivelsen.

I forholdet til os selv: Uden tilgivelse kan skyld og skam præge og dominere tanke og sind, og man er trist og nedtrykt. Og med god grund. ... Eller vi bilder os ind, at vi er ok, fordi vi er bedre end andre. Det foregår herinde i os – i sindet.

Og i forholdet til Gud: Uden tilgivelse må du være bange for Gud, usikker. Du foretager dig måske tåbelige åndelige ting, som alligevel ikke nytter. Påtaget fromhed. - Eller du giver Gud ansvaret for sygdom, lidelse og død. Gud bliver bebrejdet.

Vores sind - med syndernes forladelse

Nu prædikes der ind i mit hjerte: Kristus døde og opstod. Det skal lægges ind i hjertets kammer, der, hvor du har gemt din største skyld og frygt. ”Christ died for your sins. You are forgiven”. Og det er ikke kun OM tilgivelse, men TIL tilgivelse. DINE synder tilgives.

Du kan stadig miste besindelsen og tænke ondt i dit hjerte. Du kan stadig ophøje dig selv og kritisere andre. Men da hører du igen om ham, som døde for dig og din næste. Du hører, at han opstod fra graven. Du hører, at han sidder ved Faderens højre hånd. Sindet bliver vendt hen til ham, som døde for dig. Det er omvendelsen til syndernes forladelse.

Dette evangelium blander sig i vores aller inderste liv. Det lyder i morgenandagten, så den blive **til** syndernes forladelse. Da bliver arbejdsdagen en arbejdsdag **i** syndernes forladelse. Og gudstjeneste bliver til syndernes forladelse. Og ægteskabet og familielivet er omgivet af og beskyttet ved syndernes forladelse.

I skal være vidner om dette!

Jesus sagde til sine disciple, at de skulle være vidner om dette. Et kald og en forudsigelse. Det kunne ikke gå anderledes med dem. De måtte dele dette med andre. Og det må vi også.

Og han velsignede dem til det: Jesus løftede sine hænder og velsignede dem. Og idet han velsignede dem, skiltes han fra dem og blev båret op til himlen. Og han sidder ved Faderens højre hånd og er med os alle dage. Amen.